

I loven bestemmes, at lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v. (årbog 1945—46, side 413), har gyldighed med hensyn til beløb af den i lovens § 1 omhandlede art, der tilfalder en kommune i skatteåret 1949—50.

Ved fremsættelsen af lovforslaget påpegede *indenrigsministeren*, at „Baggrunden for loven af 1946 var den i loven af 22. juli 1945 omhandlede ekstraordinære formueopgørelse, som man regnede med ville medføre, at kommunerne i nogle år fik langt større efterbetalings- og bødebeløb ind end normalt.

Hvis man lod disse midler indgå på kommunernes driftsregnskaber som en forøgelse af de løbende indtægter, ville man modvirke regeringens samtidige bestræbelser for at begrænse pengeregigheden. En båndlæggelse var midlet herimod.

Man nøjedes imidlertid ikke med blot indtil videre at båndlægge disse midler, men det fandtes naturligt, at de, under hensyn til deres ekstraordinære karakter, også på længere sigt blev benyttet til konsolidering af kommunerne. Det bestemtes derfor, at de, når de til sin tid blev frigivet, ikke måtte anvendes til formål, der vedrørte kommunens drift, medmindre ganske særlige omstændigheder måtte tale derfor.

De nærmere regler herom skulle fastsættes af indenrigsministeren og indeholdes i bekendtgørelsen af 17. april 1947, hvorefter ingen af de båndlagte midler vil kunne forventes frigivet før den 1. april 1949 og frigivelse efter denne dato først må ske efterhånden og i det tempo og omfang, som kan forenes med det til den tid rådende beskæftigelsesmæssige og pengepolitiske forhold“.

I henhold til loven af 1946 var allerede båndlagt betydelige beløb. Pr. 31. december drejede det sig om 62,2 mill. kr., og man kunne regne med, at de samlede beløb for 1945—46, 1947—48 og 1948—49 ville komme op på omkring 100 mill. kr.

Når båndlæggelsen blev begrænset til kun at gælde for de i skatteårene 1945-46—1948-49 indgæede beløb, var det, efter hvad indenrigsministeren anførte, „ud fra den forudsætning, at det store revisionsarbejde med de ekstraordinære formueopgørelser og afregningen med skatteyderne ville være afsluttet med udgangen af indeværende skatteår.

Denne forudsætning har imidlertid vist sig ikke at holde stik, idet man i ligningsdirektoratet regner med at have